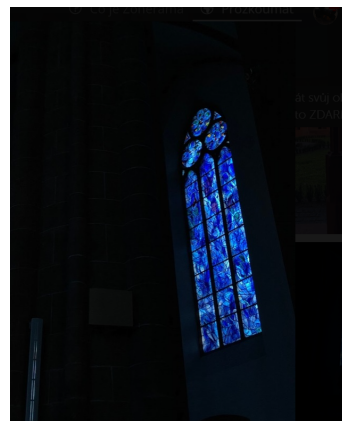

Mainz / Mohuč

Mainz byl naším hlavním cílem, protože jsme zde navštívili místní gymnázium. Nebyli jsme však zavřeni pouze ve škole, viděli jsme mnohem víc. Do Mainzu jsme přijeli v neděli večer rychlovlakem z Frankfurtu nad Mohanem a rovnou jsme se jeli tramvají ubytovat se na náš nový hotel “Am Hechenberg” – nebylo to úplně u centra, takže tam byl klid a velice příjemné rodinné prostředí. První večer jsme si udělali procházku po okolí – viděli jsme nádherné výhledy na osvětlený Frankfurt

nad Mohanem a procházeli jsme přes krásné vinice.

V pondělí odpoledne jsme měli možnost vidět centrum Mainzu, prošli jsme se městem a navštívili jsme kostel svatého Stephana, kde jsou nainstalována dechberoucí modrá okna od Marca Chagalla. Kvůli právě probíhající stávce v Německu jsme byli nuceni vrátit se na hotel pěšky, což nám naprosto vyhovovalo, protože jsme tak měli možnost vidět i jiné okolí, než centrum a čtvrt, ve které se nacházel náš hotel. Z Mainzu pocházel Gutenberg, který je neodmyslitelně spojený s knihtiskem, navštívili jsme proto místní muzeum, kde jsme měli možnost vyzkoušet si natisknout si svoje vlastní motivy, vzory nebo dokonce nápisy. V centru Mainzu jsme také navštívili monumentální dóm svatého Martina.

Podívali jsme se i do místní nové synagogy, což byla architektonicky velmi zajímavá stavba, se spoustou symbolických rozměrů.

Poslední večer v Mainzu jsme strávili s našimi německými spolužáky v místní hospodě. Tak jsme se s nimi mohli ještě lépe seznámit a popovídat si i mimo prostředí školy.

Anna Balíková, Marie Schejbalová, Kristýna Dominiková

Frankfurt nad Mohanem

Naši cestu jsme zahájili v 17:30 před Grandem na autobusovém nádraží, odkud jsme se vydali, s přestupem v Praze, do pátého největšího německého města, Frankfurtu nad Mohanem, kam jsme přijeli okolo šesté hodiny ranní. Ubytování jsme byli kousek od hlavního vlakového nádraží. Frankfurt bylo město kontrastu, na jedné straně se ve Frankfurtu poblíž hlavního nádraží nachází nejnebezpečnější místo v celém Německu, na straně druhé zde sídlí jedny z nejvýznamnějších institucí celé Evropské unie, jako například Evropská centrální banka.

Den jsme zahájili rozchodem, během kterého jsme se dostali na tržnici, na které se dalo najít vše možné i nemožné. Absolvovali jsme prohlídku nově postaveného historického města, navštívili St. Paulskirche a dozvěděli se mnoho nových informací o tomto městě, přes úplné založení až k současnosti. V místní restauraci se nám dostalo tamější speciality,

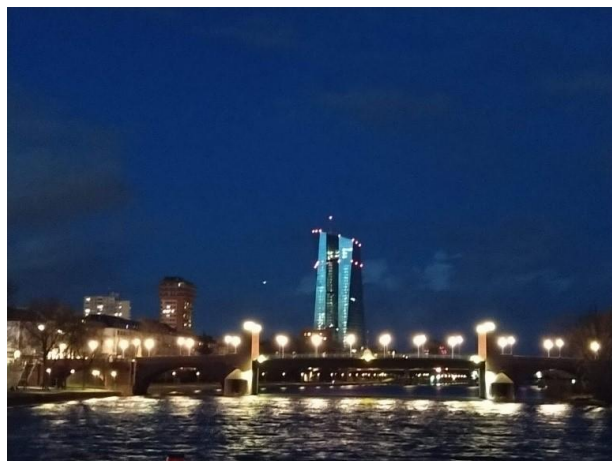
zelené omáčky tvořené sedmi bylinami, na kterou se do Frankfurtu jezdí.

Poté jsme výtahem vyjeli na jeden z mrakodrapů, ne nadarmo se části, na které se tyčily mrakodrapy, říká Manhattan. Ve výšce dvou set metrů jsme odolali silnému větru a kochali se nádherným výhledem na celé město.

Náš první den končil večerní plavbou po Mohanu, kde jsme se rozplývali nad neméně hezkým výhledem na noční Frankfurt.

Neděli jsme zahájili mší svatou v katedrále svatého Bartoloměje, po které nás čekalo Museum für angewandte Kunst, tedy v překladu něco jako muzeum užitého umění.

V budově se nacházely nejrůznější skvosty sbírky rodiny Rothschildů a také mnohé záhadné předměty, nad jejichž využitím si lámeme hlavu dodnes. Následoval přesun metrem

na Cejl, nebo spíše Zeil, s jedním z největších nákupních domů v celém Frankfurtu, jehož podobu s ikonickou „dírou“ ve střeše navrhl italský architekt Massimiliano Fuksas. Poté jsme se s městem začali pomalu loučit, poněvadž následoval přesun do Mohuče.

Adam Vondráček, Oliver Šimíček

Darmstadt

Úterní odpoledne jsme měli v plánu výlet do nedalekého městečka Darmstadt. Naštěstí nám tento plán nenarušila stávka zaměstnanců německé veřejné dopravy, a tak jsem hned po konci školního vyučování sedli na vlak a za necelou půlhodinu už vystupovali na Darmstadt Hauptbahnhof. Hned jako první na programu byla návštěva kavárny. Oslavili jsme tam narozeniny jedné účastnice našeho výjezdu a také načerpali síly na další program. Po pěkných pár chvílích strávených v příjemné kavárně jsme vyrazili na prozkoumávání památek a zajímavostí tohoto města. Nejvíce času jsme samozřejmě museli strávit v secesní kolonii nebo také čtvrti, která byla vystavěna na začátku minulého století slavnými umělci v čele s Josephem Mariou Olbrichem, českým architektem. Zde jsme se rozdělili do tří skupin. První po krátké prohlídce zvolila možnost si jet odpočinout domů, druhá se naopak vrhla do procházení secesními ulicemi a návštěvy domu Waldspirale od známého a osobitého architekta Hundertwassera a ta třetí šla navštívit secesní lázně ležící jen kousek od secesní kolonie. Každý si tedy vybral, co ho nejvíce lákalo nebo na co měl sílu. K večeru jsme se vrátili zpátky zase vlakem a poklidně si užili příjemný, až skoro teplý večer, s večeří na hotelovém pokoji.

Daniel Ševčík, Jan Míšek, Jiří Faktor

Heidelberg

Ve středu ráno jsme vyjžděli vlakem směr Heidelberg. Po příjezdu jsme měli možnost si projít historické centrum po vlastní ose a využili jsme čas na odpolední kávu. Město nás překvapilo krásnou architekturou a klidnou atmosférou.

Dopoledne nás čekala prohlídka jedné z nejstarších univerzit v Evropě, kterou se pyšní právě Heidelberg. Univerzita je dominantní součástí města.

Měli jsme možnost absolvovat komentovanou prohlídku v němčině v některých z jejích budov. Společenské vědy a právo se vyučuje v historické části města, naopak přírodní vědy v novějších moderních budovách.

Celá univerzita působí velmi příjemným a přátelským dojmem. Univerzitní menza, jedna z nejlepších v Německu, se má také opravdu čím chlubit. Nejen nabídka jídla, ale i prostředí parku, ve kterém se nachází, je velmi krásné.

Následně nás čekala prohlídka zdejšího hradu, dominanty tohoto města. Jedná se o jednu z nejznámějších zřícenin Německa, ke které se dá dostat i pomocí lanovky. Příjemným překvapením pro nás byla komentovaná prohlídka v češtině. Prošli jsme jak vnitřní tak i vnější prostory a prohlídku jsme zakončili v kapli. Zájemci se mohli podívat také na největší vinný sud na světě, který se zde nachází. Na konci dne naše kroky mířily k nedaleké náplavce, kterou jsme využili pro chvíli odpočinku před zpáteční cestou do Mainzu.

Jolana Seiterová

Alice Machová

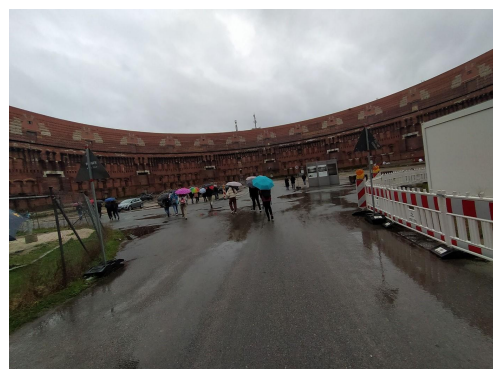
Nürnberg

V pátek večer jsme se rozloučili s Mohučí a vydali se na tříhodinovou cestu vlakem do Norimberku. Tam jsme dorazili kolem 21:00 a vydali se ubytovat na hotel. Už na první pohled nás udivil zdejší klid, zvláště v této pozdní hodině, a navíc u nádraží. Jak jsme se ubytovali, směřovaly naše kroky přímo do postele, abychom byli plní energie na další den.

Ráno jsme se rozdělili na menší skupinky, ve kterých jsme šli po vlastní ose objevovat krásy města. Naším cílem byla vyhlídka u zdejšího hradu. Cestou tam i zpět jsme prošli téměř celé centrum a zavítali do několika kostelů, za zmínku stojí především gotická katedrála sv. Lorence a kostel sv. Alžběty.

Nesměla chybět ani ochutnávka místních pokrmů a jelikož se Norimberk nachází v Bavorsku, v ranním centru nebyla nouze o stánky s typickými preclíky a bratwursty.

Protože je Norimberk nechvalně známý pro stranické sjezdy NSDAP a řešení židovské otázky v nacistickém Německu, nemohli jsme toto téma vynechat. A proto jsme si odpoledne poslechli komentovanou prohlídku míst spojených s nacismem, především nedokončené kongresové haly, tzv. kolosea, kde se dnes nachází dokumentační centrum areálu stranických sjezdů NSDAP a následně jsme zavítali do

vnitřních prostor, kde mají výstavu věnovanou tomuto tématu.

Večer většina z nás navštívila mši v kostele sv. Kláry, kde jsme slyšeli pašije v německém jazyce a následně jsme se vydali opět po vlastní ose nasávat večerní atmosféru města podtrženou všudypřítomnou vůní jídla a užívat si poslední chvíle našeho výletu, neboť hned ráno jsme se vydali na cestu domů.

Matyáš Lepka, Antonín Krajsa